

Ιεραπόλεως σε νέο Πρεσβύτερο: “Να τιμήσεις την ιερωσύνη”

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Την εις Πρεσβύτερον χειροτονία του Ιερομονάχου Αγιοταφίτου Αναστασίου Κυρμιτσάκη, ο οποίος μέχρι πρότινος ήταν διάκονος στον Πανίερο Ναό της Αναστάσεως, τέλεσε ο ο Γέρων Σκευοφύλαξ Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Ιεραπόλεως κ. Ισίδωρος, την Κυριακή 13 Φεβρουαρίου.

Στους πατρικούς του λόγους προς τον νέο Πρεσβύτερο ο Σεβασμιώτατος, μεταξύ άλλων, ανέφερε:

“Να μοιάσεις στην ανεξικακία τον νεοφανέντα και λαοφιλή Άγιο Νεκτάριο, ο οποίος παρά τους σκληρούς διωγμούς, τους οποίους υπέστη όχι από αλλοθρήσκους και αλλοεθνείς, αλλά από τους ιδίους του τους αδελφούς Αρχιερείς και

Ιερομονάχους, εν τούτοις ουδέποτε εγόγγυσε και πολύ περισσότερο ουδέποτε παραπονέθηκε εναντίον τινός και υπέμεινε τις απάνθρωπες συκοφαντίες με υπομονή και ανεξικακία.

Στην πλήρη αποταγή, ας έχεις μπροστά σου ζωντανό παράδειγμα τον Άγιο Μάξιμο τον Καυσοκαλυβίτη και να είσαι πάντοτε έτοιμος όπως όλοι οι Αγιοταφίτες να εγκαταλείψεις την θέση, στην οποία βολεύτηκες και αναπαύτηκες και να προσαρμοστείς σε οποιαδήποτε νέα κατάσταση προκύψει.

Πάνω από όλα να τιμήσεις το θείο δώρο της Ιερωσύνης, το οποίο πρόκειται να λάβεις εντός ολίγου εντός του Παναγίου και Ζωοδόχου Τάφου. Να τελείς την Θεία και Ιερά Λειτουργία μετά φόβου Θεού και αγάπης μη έχων λογισμούς μνησικακίας εναντίον των αδελφών σου. Να έχεις το θάρρος να ζητάς συγγνώμη από τους αδελφούς σου όταν σφάλεις και να συγχωρείς όσους σου προκάλεσαν άθελά τους θλίψη”.

Ακολούθησε η χειροτονία κατά την οποία όλοι οι παριστάμενοι αναφώνησαν το Άξιος!

Αναλυτικά ο λόγος του Αρχιεπισκόπου Ιεραπόλεως προς τον νέο Πρεσβύτερο:

“Εύλαβέστατε Ίεροδιάκονε Άναστάσιε,

Εύλογημένη ή ώρα τήν οποία επέλεξε ο Μακαριώτατος Πατήρ ήμῶν καί Πατριάρχης κ. κ. Θεόφιλος, νά σέ προαγάγει στόν δεύτερο βαθμό τῆς Ίερωσύνης. Ἡ χειροτονία σου σέ Πρεσβύτερο συμπίπτει μέ τήν ἑναρξη τῆς πλέον σημαντικῆς περιόδου τῆς Ἐκκλησίας μας. Τῆς προετοιμασίας γιά τήν λαμπρόφορο Ἀνάσταση τοῦ Σωτῆρος ήμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ὅριστε λοιπόν, ἀνοίγεται ἔμπροσθέν σου τό “στάδιον τῶν ἀρετῶν”[1]. Σοῦ δίνεται ή εὐκαιρία νά ἐγκαταλείψεις τά ἔργα τοῦ σκότους, δηλαδή τίς κοσμικές μέριμνες, τήν σύγχυση τοῦ μάταιου τούτου κόσμου καί νά φορέσεις τά ὅπλα τοῦ φωτός, δηλαδή νά προετοιμαστεῖς πνευματικά γιά νά ἀξιωθεῖς νά ἀτενίσεις τό Ἅγιο Φῶς τῆς Ἀναστάσεως, τό ὁποῖο πηγάζει ἀπό τόν ἴδιο Ἅγιο Τόπο, τόν Πανάγιο καί Ζωοδόχο Τάφο τοῦ Κυρίου μας, στόν ὁποῖο ἐντός ολίγου πρόκειται νά κατέλθει τό Ἅγιο Πνεῦμα, γιά νά σέ ἀλλοιώσει γιά μία εἰσέτι φορά καί νά σέ καταστήσει σκεῦος ἐκλογῆς του.

“Ἰδού καιρός εὐπρόσδεκτος, ἰδού καιρός μετανοίας”[2]. Καί ἡ ταπεινότης μου θά συμπληρώσει: Ἰδού Τόπος Πανάγιος, ἰδού τό κέντρον τῆς σωτηρίας. Ὅποια τιμή σοῦ ἐπεφύλαξε ἡ Θεία Χάρις μετά ἀπό μία μεγάλη διαδρομή καί περιπλάνηση στά κοσμικά μονοπάτια καί ἀφοῦ σέ ἔβγαλε ἀπό τήν “πλατεία ὁδό, τήν ἀπάγουσαν εἰς τήν ἀπώλειαν”[3], σέ εἰσήγαγε στήν “στενήν καί τεθλιμμένην ὁδόν, τήν ἀπάγουσαν εἰς τήν ζωήν”[4].

Ὁ Θεός ὁδήγησε τά βήματά σου, ὅταν πρώτη φορά εἰσῆλθες ὡς Προσκυνητής στόν Πανίερο Ναό τῆς Ἀναστάσεως καί ἡ σπίθα τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ ἄναψε μέσα σου. Δέν ἀρκέστηκες μόνο στό Ἱερό Προσκύνημα, τό ὁποῖο ἐπὶ αἰῶνες ἐπιτέλεσαν ἑκατομμύρια προσκυνητῶν.

Ὁ θεῖος ἔρωτας ἔτρωσε τήν καρδιά σου καί ἔσβησε τήν σαρκική ἀγάπη, τήν ὁποία ἔτρεφες ὡς πατέρας καί σύζυγος στήν κατά κόσμον οἰκογένειά σου. Ἀνακάλυψες τόν θεῖον Μαργαρίτην καί πώλησες ὅλα σου τά ὑπάρχοντα γιά νά τόν ἀποκτήσεις. Κατάλαβες ὅτι τίποτα δέν συγκρίνεται μέ τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ. Θυμήθηκες τά λόγια τοῦ Κυρίου μας, τά ὁποῖα εἶπε στούς Ἁγίους Αὐτοῦ μαθητάς καί Ἀποστόλους: “Ὁ φιλῶν πατέρα ἢ μητέρα ὑπέρ ἐμέ οὐκ ἔστι μου ἄξιος· καί ὁ φιλῶν υἱόν ἢ θυγατέρα ὑπέρ ἐμέ οὐκ ἔστι μου ἄξιος· καί ὁς οὐ λαμβάνει τόν σταυρόν αὐτοῦ καί ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου, οὐκ ἔστι μου ἄξιος”[5].

Σάν ἄλλος Παῦλος ὁ ἀπλοῦς ἄφησες πίσω σου τήν σύζυγο καί τά τέκνα σου καί ἔφυγες γιά νά σωθεῖς. Καί ἐνῶ στήν περίπτωση τοῦ ὁσίου Παύλου τοῦ ἀπλοῦ ἡ γυναίκα καί οἱ θυγατέρες του ζοῦσαν μέσα στήν ἀνομία καί δέν τούς ἄγγιξε καθόλου ὁ πόθος τοῦ πατρός τους γιά τήν ἀληθινή ἐν Χριστῷ ζωή, ἡ δική σου οἰκογένεια ὅχι μόνο ὠφελήθηκε ἀπό τήν ἀπόφασή σου, ἀλλά καί ἀκολούθησε τό παράδειγμά σου. Ζωντανή ἀπόδειξη στέκεται δίπλα σου ὁ κατά σάρκα γιός σου, ὁ ὁποῖος παρά τό νεαρό τῆς ἡλικίας του δέν ἐντυπωσιάστηκε ἀπό τίς σειρῆνες τοῦ κόσμου, ἀλλά ἀντιθέτως προτίμησε νά σέ ἀκολουθήσει στήν Ἁγία Γῆ.

Ἀφοῦ λοιπόν μέ τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ ξέφυγες ἀπό τίς παγίδες, τίς ὁποῖες σοῦ ἔστησε ὁ διάβολος ἀπό τά ἀριστερά σου, στέκεσαι σήμερα ἐνώπιον ὅλων μας καί ἀναμένεις νά μπεῖς στό ἐνδότερον τοῦ καταπετάσματος.

Σέ αὐτό ἀκριβῶς τό σημεῖο θέλω νά σοῦ ἐπιστήσω τήν προσοχή, διότι ὁ κίνδυνος πού σέ περιμένει εἶναι πολύ μεγαλύτερος καί οἱ πειρασμοί εἶναι πολύ πιό δυσδιάκριτοι διότι, ἀφοῦ ὁ διάβολος ἀπέτυχε ὡς τώρα νά σέ ρίξει στούς ἐξ εὐωνύμων πειρασμούς, τώρα σοῦ ἐτοιμάζει τούς ἄλλους πειρασμούς, οἱ ὁποῖοι θά σοῦ ἔρθουν ἐκ δεξιῶν. Θά σέ πολιορκήσουν λογισμοί ὑπερηφανείας.

Θά νομίσεις ὅτι εἶσαι ἀνώτερος ἀπό ἄλλους ἱερεῖς, οἱ ὅποιοι διακονοῦν σέ ἄλλα μέρη τῆς Γῆς. Ἡ τιμή καί ὁ σεβασμός πού θά σοῦ ἀποδίδεται ἀπό τούς εὐλαβεῖς προσκυνητές μπορεῖ πολύ εὐκόλα νά σέ παραπλανήσῃ καί νά νομίσεις ὅτι ἤδη ἔχεις φτάσῃ σέ μέτρα ἀγιότητος καί ὅτι ἐσύ εἶσαι τό κέντρο τοῦ κόσμου. Ὁ θαυμασμός καί τά κολακευτικά λόγια, τά ὅποια συνήθως ἀπευθύνουν οἱ διάφοροι ἐπισκέπτες σέ ὅλα τά μέλη τῆς Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος, θά ἤχοῦν διαρκῶς στά αὐτιά σου.

Γιά νά σέ προστατεύσω ἀπό αὐτές τίς ἐπικίνδυνες σκέψεις θά σοῦ θυμίσω τί εἶπε ὁ Κύριός μας στόν ἐκλεκτό του λαό, τούς Ἰουδαίους, τούς ὁποίους εἶχε προωρίσει νά ἀποτελέσουν ἀναπόσπαστο μέρος τῆς Θείας Οἰκονομίας. Αὐτόν τόν ἴδιο ἐκλεκτό λαό, τόν ἀποκάλεσε “Γεννήματα ἐχιδνῶν”[6], ἐπαναλαμβάνοντας τά προφητικά λόγια τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου καί Βαπτιστοῦ, ὅταν προέτρεπε τούς ὁμογενεῖς του νά “ποιήσουν καρπούς ἀξίους τῆς μετανοίας καί νά μήν σκέφτονται ὅτι θά σωθοῦν ἐπειδὴ τυχαίνει νά ἔχουν πατέρα τόν Ἀβραάμ γιατί ὁ Θεός μπορεῖ ἀκόμα καί τίς πέτρες νά μεταμορφώσῃ καί νά τίς μετατρέψῃ σέ παιδιά τοῦ Ἀβραάμ”[7].

Ἔτσι καί ἐσύ νά μήν νομίσεις ὅτι μόνο ἡ φυσική σου παρουσία στόν Πανάγιο Τάφο τοῦ Κυρίου μας ἀρκεῖ γιά νά σοῦ ἀνοίξῃ τόν δρόμο πρὸς τήν σωτηρία. Κανείς ἄνθρωπος, ὅσο ἀκόμα ἀναπνέει δέν μπορεῖ νά θεωρήσῃ δεδομένη τήν σωτηρία του. “Ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν βιάζεται καί βιασταί ἀρπάζουσιν αὐτήν”[8].

Οὔτε πάλι νά νομίσεις ποτέ ὅτι ἐμεῖς εἴμαστε οἱ προστάτες καί φύλακες τοῦ Παναγίου Τάφου καί τῶν λοιπῶν Παναγίων Προσκυνημάτων, σάν νά ἦταν ὁ Κύριος καί Θεός μας ἀδύναμος καί νά εἶχε τήν ἀνάγκη ἀπό ἐμᾶς τούς ἁμαρτωλούς νά τόν προστατεύσουμε.

Μήν τυχόν καί συμβεῖ καί σέ ἐμᾶς αὐτό πού βλέπουμε νά συμβαίνει στόν περιούσιο λαό του, ὁ ὁποῖος ἐνῶ κλήθηκε ἀπό τό Θεό καί προετοιμάστηκε γιά τήν ἐνανθρώπηση τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ, ἐν τούτοις ἡ Φαρισαϊκή του ὑπερηφάνεια τόν τύφλωσε καί δέν ἀναγνώρισε τόν Σωτῆρα.

Γιά αυτό, όπως ακούσαμε σήμερα τά τροπάρια τοῦ Ἑσπερινοῦ καί τοῦ Ὁρθρου θά σοῦ ἀπευθύνω καί προσωπικά τίς ἴδιες συμβουλές. Φρόντισε μέ ὅλες σου τίς δυνάμεις νά διατηρήσεις ταπεινό φρόνημα. Αυτό θά τό κατορθώσεις ἀρχικά μέ τήν ὑπακοή, τήν ὁποία θά ἐπιδείξεις στήν ἀγόγγυστη ἐπιτέλεση τοῦ διακονήματός σου. Ἐάν ὁ Διάβολος σοῦ σπείρει σκέψεις σάν ζιζάνια ὅτι δῆθεν θά ἔπρεπε τό διακόνημά σου νά εἶναι ἀνάλογο μέ τήν ἡλικία σου, τότε ἀμέσως νά ἐπαναλάβεις τά παντοδύναμα λόγια τοῦ Κυρίου μας στό Σαραντάριο Ὅρος “ὑπάγε ὀπίσω μου σατανᾶ”[9] καί νά διώξεις ἀμέσως τούς πονηρούς λογισμούς.

Ἰδιαιτέρως, ὅταν ὁ κόπος τῆς ἡμέρας θά σοῦ κλείνει τά βλέφαρα καί θά σοῦ φέρνει λογισμούς ἐξαντλήσεως, ἐσύ θά σκέπτεσαι τήν αἰώνια ἀνάπαυση στούς κόλπους τοῦ Ἀβραάμ πού θά ἔχουν ὅσοι νίκησαν τό σαρκίο τους καί ὑπερέβησαν τή φύση τους, ὅπως ἀκριβῶς βλέπουμε τήν τοιχογραφία τοῦ ὁσίου πατρός ἡμῶν Σάββα τοῦ Ἁγιασμένου στήν Τράπεζα τῆς Ἱερᾶς αὐτοῦ Λαύρας νά μᾶς ὑπενθυμίζει ὅτι: “ὅστις σάρκα ἐνίκησεν, οὗτος φύσιν ἐνίκησε. Ὁ δέ φύσιν νικήσας, πάντως ὑπέρ φύσιν ἐγένετο”[10].

Νά μοιάσεις στήν ἀνεξικακία τόν νεοφανέντα καί λαοφιλή Ἅγιο Νεκτάριο, ὁ ὁποῖος παρά τούς σκληρούς διωγμούς, τούς ὁποίους ὑπέστη ὄχι ἀπό ἀλλοθρήσκους καί ἄλλοεθνεῖς, ἀλλά ἀπό τούς ἰδίους του τούς ἀδελφούς Ἀρχιερεῖς καί Ἱερομονάχους, ἐν τούτοις οὐδέποτε ἐγόγγυσε καί πολύ περισσότερο οὐδέποτε παραπονέθηκε ἐναντίον τινός καί ὑπέμεινε τίς ἀπάνθρωπες συκοφαντίες μέ ὑπομονή καί ἀνεξικακία.

Στήν πλήρη ἀποταγή, ἃς ἔχεις μπροστά σου ζωντανό παράδειγμα τόν Ἅγιο Μάξιμο τόν Καυσοκαλυβίτη καί νά εἶσαι πάντοτε ἕτοιμος ὅπως ὅλοι οἱ Ἀγιοταφίτες νά ἐγκαταλείψεις τήν θέση, στήν ὁποία βολεύτηκες καί ἀναπαύτηκες καί νά προσαρμοστεῖς σέ ὁποιαδήποτε νέα κατάσταση προκύψει.

Πάνω ἀπό ὅλα νά τιμήσεις τό θεῖο δῶρο τῆς Ἱερωσύνης, τό ὁποῖο πρόκειται νά λάβεις ἐντός ὀλίγου ἐντός τοῦ Παναγίου καί Ζωοδόχου Τάφου. Νά τελεῖς τήν Θεία καί Ἱερὰ Λειτουργία μετά φόβου Θεοῦ καί ἀγάπης μή ἔχων λογισμούς μνησικακίας ἐναντίον τῶν ἀδελφῶν σου. Νά ἔχεις τό θάρρος νά ζητᾶς συγγνώμη ἀπό τούς ἀδελφούς σου ὅταν σφάλλεις καί νά συγχωρεῖς ὅσους σοῦ προκάλεσαν ἄθελά τους θλίψη.

Τηρώντας τά παραπάνω δέν θά εἶσαι μακριά ἀπό ἐκεῖνον τόν δοῦλο τοῦ Εὐαγγελίου, ὁ ὁποῖος ἀξιώθηκε νά ἀκούσει ἀπό τόν Κύριό του τό: “Εὖ, δοῦλε ἀγαθέ καί πιστέ! ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἰσελθε εἰς τήν χαράν τοῦ Κυρίου σου”[11].

Καί τώρα κλίνει τό γόνυ καί ἄνοιξε τήν καρδιά σου γιά νά δεχθεῖς τήν Θεία Χάρη τοῦ Παναγίου καί Τελεταρχικοῦ Πνεύματος, πού θά σοῦ θεραπεύσει τήν οἰαδήποτε πνευματική ἀσθένεια καί θά ἀναπληρώσει τίς ἐλλείψεις σου, γιά νά σέ καταστήσει ἄξιο Λειτουργό ἀγιάζοντας ἐμᾶς καί ἀγιαζόμενος ὁ ἴδιος. Ἀμήν”.

[1] Ἰδιόμελον τῶν Αἰνῶν τοῦ Ὁρθρου Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς

[2] Ἰδιόμελον τῶν Ἀποστίχων τοῦ Ἑσπερινοῦ Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς

[3] Ματθ. 7, 13

[4] Ματθ. 7, 14

[5] Ματθ. 10, 37-38

[6] Ματθ. 23, 33

[7] Λουκ. 3, 7

[8] Ματθ. 11, 12

[9] Ματθ. 4, 10

[10] Τοιχογραφία Τράπεζας Ἱερᾶς Λαύρας ὁσίου Σάββα

[11] Ματθ. 25, 21

